

п'ять разів менше був вміст цинку, у десятки разів – купруму та кобальту.

Найбільший вміст мангану виявлено у ґрунті третього поля польової сівозміни. Від 10,00 до 10,85 мг/кг ґрунту мангану фіксується у орному шарі ґрунтового покриву полів I, V, VI, VII, X і XI. Притому, кількість мікроелементу, що вивчався, у орному шарі ґрунту полів VI і X однакова – 10,00 мг/кг ґрунту. У шарі ґрунту 0-30 см полів II, VIII і IX кількість мангану ще менша – 9,3-9,5 мг/кг ґрунту. Найменша кількість мангану фіксується у орному шарі ґрунту дванадцятого поля – 8 мг/кг.

Як було зазначено вище, кількість цинку у орному шарі ґрунту набагато менша порівняно з вмістом мангану. Вміст цинку коливається в межах 1,8-2,3 мг/кг у орному шарі ґрунту. Найбільша його кількість виявлена у ґрунті восьмого поля – 2,3 мг/кг, а найменша – у ґрунті полів VI і XI – 1,8 мг/кг. Вміст елементу у ґрунті, що дорівнює значенню 2,1 фіксується для полів I, IV, V і X.

Кількість купруму у орному шарі ґрунтового покриву польової сівозміни знаходиться в межах 0,20-0,50 мг/кг. Максимальна кількість цього елементу фіксується у ґрунтах полів XII, X і II. На 0,05 мг/кг менше купруму у орному шарі ґрунтів полів V, VIII і IX. Порівняно незначно менше його у ґрунті поля VII – 0,38 мг/кг.

Вміст кобальту у орному шарі ґрунту в середньому не перевищував відмітку у 0,2 мг/кг і лише у ґрунті поля III його кількість підвищена – 0,45 мг/кг.

Отже, чорноземи типові господарства за вмістом цинку у орному шарі мають високий рівень забезпеченості, за вмістом мангану – середній, а за вмістом кобальту та купруму – низький.

УДК 631.47

Казюта О. М., канд. с.-г. наук, доцент
Крічфаловий С. І., Забудько Д. С., здобувачі вищої освіти
Державний біотехнологічний університет
e-mail: pochvoved@i.ua

ҐРУНТОВИЙ ПОКРИВ ТОВ «ЛАН» БОГОДУХІВСЬКОГО РАЙОНУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вивчення ґрунтового покриву є важливим напрямком сучасних екологічних, агрономічних та географічних досліджень. Ґрунт виступає не лише основою для росту рослин, але й невід'ємним елементом екосистем, який активно взаємодіє з іншими компонентами довкілля, такими як вода, повітря та біота. Оскільки стан ґрунтів безпосередньо впливає на родючість земель, їх здатність до накопичення та переробки органічних речовин, а також на біологічне різноманіття, питання ґрунтового покриву стали об'єктом широкого наукового інтересу.

У науковій літературі виділяється кілька основних підходів до вивчення ґрунтового покриву, кожен з яких орієнтований на різні аспекти ґрунтової

науки: фізико-хімічні, біологічні, екологічні та агрономічні.

Засновником ґрунтознавства як окремої наукової дисципліни вважається В.В. Докучаєв, який у кінці XIX століття вперше розробив теорію ґрунтоутворення. Він описав ґрунт як продукт довготривалих процесів взаємодії материнської породи, клімату, органічних речовин, води та живих організмів. Основні праці В.В. Докучаєва, заклали основи вивчення ґрунтів з точки зору їх генезису, морфології та класифікації. Також, він запропонував концепцію зональності ґрунтів, яка дозволяє вивчати розподіл різних типів ґрунтів залежно від кліматичних умов та географічного розташування.

З розвитком технологій та застосуванням геоінформаційних систем з'явився новий підхід до дослідження ґрунтового покриву, який включає використання картографії та просторового аналізу для вивчення розподілу різних типів ґрунтів на території. Метод картографії ґрунтів дає змогу не лише оцінювати стан ґрунтів, а й прогнозувати їх зміни під впливом антропогенних факторів. Системи ГІС використовуються для створення цифрових карт ґрунтових ресурсів, що дозволяє виявляти зони деградації, забруднення та зміни в агроекосистемах. Такий підхід дозволяє здійснювати комплексний моніторинг ґрунтів, що є важливим для планування сільськогосподарської діяльності та відновлення деградованих земель.

Ґрунтовий покрив ТОВ «Лан» Богодухівського району Харківської області представлений чорноземом типовим середньогумусним важкосуглинковим, чорноземом типовим слабозмитим важкосуглинковим, чорноземом типовим середньзмитим важкосуглинковим, чорноземом намитим легкоглинистим, чорноземом опідзоленим важкосуглинковим, чорноземом реградованим слабозмитим. Всі ґрунти розвинулись на лесовидному суглинку.

УДК 631.417.2

Казюта О. М., канд. с.-г. наук, доцент, **Скриннік В. І.**, здобувач вищої освіти
Державний біотехнологічний університет
e-mail: pochvoved@i.ua

ВМІСТ ГУМУСУ У ҐРУНТАХ ПП АФ «КОЛОМАЦЬКА» БОГОДУХІВСЬКОГО РАЙОНУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

В.В. Докучаєв та П.А. Костичев у своїх наукових працях детально розглядали гумус як одну з найважливіших складових ґрунтового покриву, що відіграє ключову роль у функціонуванні екосистем та забезпеченні життєдіяльності організмів, які живуть у ґрунті. Вони доводили, що гумус, зокрема його якісні та кількісні характеристики, є визначальним чинником, який впливає на основні функції ґрунту, а саме його родючість, водоутримувальну здатність.

Цей компонент ґрунту пов'язаний із процесами обміну елементів живлення, що є критичними для росту та розвитку рослин, а також для підтримання різноманітних біохімічних процесів, які відбуваються в ґрунті.